

Teir sleppa at misbrúka sjónvarpið!

Aðrástæðni verður statskvett, tá tey ráðandi ikki duga at ráða. Ein skipari, sum onki fiskar, verður koyrdur av. Ein stjóri, sum ikki dugir at stýra, verður somuleiðis skiftur út. Men hvussu er við eini samgongu, sum ikki gongur — ella hongur — saman?

Harra blaðstjóri.

Tað hevur mangan verið sagt, at ein politikari, sum ikki er væl í ogn við fjølmíðlarnar, hevur ilt við at fóta sær.

At hetta er beint, man ongín ivi vera um, tí vilja allir politiskir flokkar hava teirra egna blað.

Kunnu teir fáa ávirkan á sjónvarp, er eydna teirra smíðað!

Tað er langt síðan, amerikumenntunni út av hesum. Har verða hundræðtals milliónir av dollarum brúktar fyri bert fáar minuttir í hesum miðli. Ja, tað er næstan so, at stóru partur av teirra kampanju fer gjøgnum sjónvarp.

Okkara politikarar hava eisini funnið út av hesum. Her er tað serliga Fólka-flokkurin, sum hevur »skotið papageykin«. Tað eru eisini teir, sum hava gjørt mest við hetta, og tað kunnu teir takka stóra strategi teirra, Óla Breckmann, fyri. Tað man vera hann, sum hevur tryggjað teimum luttøku í teimum sokallaðu »bónarfundum« Over There.

Ein hevur eitt sindur ilt við at imynda sær, hvat bønirnar snúgva seg um, tá ein veit, at leiðarin á hesum fundum er fyrrverandi stjóri í einum felagsskapi, sum saman við russiska KGB, man vera ein tann størsti drápsmannabólkur í heiminum.

Men væl er tikið við. Tá tíðindi eru, sum mett verður, at fólkí dæmar, er Jógvan Sundstein oftast for- ella bakgrundsmynd á sjónvarpsglugganum, meðan hann hvørur haðani, tá illa dámd tíðindi verða segd. Tá verða hini skumpað fram fyri myndatólíð.

Herfyri visti sjónvarpið at siga, at nú var handilsjavnin næstan komin aftur á null (soleiðis varð tað í hvussu er lagt fram!), og ein væl hýrdur Jógvan Sundstein sást á sjónvarpsglugganum.

Seinni í somu sending (haldi eg) varð sagt, at suðringar vóru ógvuliga misnøgdir við býtið av islandskvotuni. Tá var ein annar Jógvan á skugganum, nevniliga I. Olsen. Uppaftur seinni vóru tíðindi um broyting í rúsdrekkealógini á skránni. Jógvan Sundstein nertur ikki brennivín, heldur ikki -lógina, so hetta »slapp« Jóngerð Purkhús at siga

frá.

Onkuntið tykist lögmaður vera í so grammur at sleppa frammat. Sum nú tá hann greiddi frá, at leiðslan í Atlantic Airways nyttaði hvørki til at goyma ella kasta burtur. Tá so sama leiðsla ikki vildi lata sær hetta lynda, men spurdi, hvat tramin hann meinti við hetta, greiddi hann teimum frá, at hann meinti tað ikki so (forrestin, nær fáa vit at vita, hvat hann meinti?). Øll tykjast nú vera glað, men eitt er vist, illgresið er sáað, og slikt spirar, sum øll vita, væl.

Tað er ikki bert á lógtíngi og í landsstýri. Fólkaflokkurin dugir hesar snildir. Borgarstjórin í Havn stendur onki aftanfyri. Tað munnu vera nógv, sum ikki vita, hvørjir hinir býráðslimirnir í hovuðsstaðnum eru!

Tá borgarstjórin í Klaksvík æt Jógvan við Keldu, var hesin ketuprýddi, klaverspælandi og kórleiðandi sjarmørunin ofta á sjónvarpsglugganum.

Nú er áhugin fyri Klaksvíkin minni, fyri nú at brúka eina milda vending.

Neyvan man tað vera so, at Fólkaflokkurin hevur vald á sjónvarpinum (ella?), heldur er tað sjónvarpið, sum letur seg brúka. Men hvat, teirra uppgáva er at gera sendingar, og tá hini lata sær slikt lynda, mugu tey um tað.

Øll haldi eg, at skylda sjónvarpsins má vera at kenna tað, sum fer í luftina, so vit fáa eina objekta mynd av tí, ið sagt verður. Sum nú hatta við handilsjavnanum, tað var ikki beinleiðis ósamt, men

Tað, at innflutt verður minni, er ikki tí, at fólk nú hugsa meir um »landets ve og vel«, tey hava heilt einfalt onki at innflyta fyri! Og meirútflutningurin? nei, Jógvan Sundstein, handan var at meta við hana um Atlantic Airways!

Lat meg enda hetta skriv við at fara eitt sindur burtur frá tí upprunliga, til nakað, sum tosað og skrivað verður nógv um, og sum øll onnur enn tey ráðandi duga at siggja:

Okkara samgonga hevur kopierað tað, sum Schlüter og Thatcher

gjørdur, tá tey komu til.

Úrslitið er ræðuligt, har sum her.

Ongin fyrirteka kann yvirleva við at leggja stilt. Útreiðslurnar verða minni, gaman í, men tað, at ongar útreiðslur eru, loysir ikki trupulleikarnar, inntøkur skulu eisini til.

Fær fólk ongar inntøkur á einum staði, rýma tey til annað.

Formaðurin í felagnum Trolskip var beinrakin herfyri, tá hann í útvarpinum segði, at trongdin at yvirleva er so ómetaliga sterk. Vit siggja tað løngu. Fólk rýma sum rottur av søkkandi skipi.

Jógvan Sundstein sigur í sjónvarpi sínum (?), at onki arbeiðsloysi er í Føroyum. Samstundis mælir partamaður hansara í Vágum við at seta arbeiði í gongd til at útbyggja flogvøllin har, tí í Vágum

Onkuntið tykist lögmaður vera í so grammur at sleppa frammat sjónvarpsglugganum.

er alt við at fara í hundarnar, fólkíð hevur onki arbeiði!

Ivan Johannesen »slapp« í sjónvarpið at bera tey ringu tíðindi, at illa gekst at fáa pening til vega, men í evstu løtu eydnaðist at taka lán, so vit, sum fáa lön og pensiónir frá tí almenna, enn eina ferð vórðu

tryggjað henda pening.

Men hvussu verður næsta mánað, veit ongín. Lán mátti takast, tí ONGAR INNTØKUR ERU!!!

Aðra staðni verður statskvett, tá tey ráðandi ikki duga at ráða. Ein skipari, sum onki fiskar, verður koyrdur av. Ein stjóri, sum ikki dugir at

stýra, verður somuleiðis skiftur út. Men hvussu er við eini samgongu, sum ikki gongur — ella hongur — saman?

O

Tjóðveldisflokkurin vísir sítt sanna andlit

Tá fram kom, at samgongan fyrireikaði seg til at avtaka pristalið, at seta arbeiðsrættin á stovn, at lækka allar lönir við 20 prosentum, at skaffa arbeiðsloysi runt um í landinum, fóru fakfelögin at gera vart við teirra ónøgd, sum rimiligt var.

Øll minnst tann tiltikna mótmælissfundin í fjór á Vaglinum, og øll mótmælissbrøvini, sum higartil eru send samgonguni, hava ikki rinið við teir. Til endans skrivað tey eitt bræv til tjóðveldisflokkinn, har tey m.a. segdu, at flokkurin, sum sigur seg vera verkamannaflokk, ikki átti at gingið við til slika svikabrogd.

Eg havi sagt tað fyrr, at tjóðveldisflokkurin ongantið hevur verið nakar verkamannaflokkur, og at so er prógvar herferð teirra móti fakfelögunum. Lat meg skoyta uppi her, at fakfelögin áttu eisini at sent eitt skriv til hinar báðar samgonguflokkarnar, tí tíverri er tað ein veruleiki, at verkafólk eisini velja fólkaflokkinn og sambandsflokkinn og var

tað tí rimuligt, at hesir báðir eisini fingur hvør sitt bræv.

Fyri at venda aftur til tjóðveldisflokkinn, so gjørdi hann gjøldur burturur brævinum, sum fakfelögin sendu honum. Men ikki var annað væntandi, nú ein skemtari afturat er komin á ting at hjálpa Paula Ellefsen og Óla Breckmann at gera gjøldur burturur fólki. Hesin er Finnboji Ísakson og Unga Tjóðveldið, sum nú vaknar við kaldan

drey, tí stuðulin til lesandi verður skerdur av teirra egna tingflokki, royndi at mótmæla, men sjálvandi til fánýtis. Men, tá tann føroyska verkamannafjöldin gjørdi vart við seg, hoyrdist onki mótmæli frá Unga Tjóðveldinum.

Men sum sagt, hesir hoyra ikki heima á vinstra veingi, og tí var ikki so lógið, at onki hoyrdist frá tí kantinum.

Barnapeningunum fóru samgonguflokkarnir eisini

við, tóku teiruttan at blunka. Men hvussu skal tað verða, tá menn hava hjarta, sum er so hart sum grót, tá kann ikki roknað við nokrum bata av nokrum slag.

Men vónandi verður tíðin ikki alt ov long hjá hesari samgonguni.

veljari

Fyrispurningur til nevndina í Sandoyar sýslu javnaðarfelag

Týsdagin 27. mars stendur stórt uppsett grein í Sosialinum: »Eitt slag undir beltustaðið — svartaspilla komin í«.

Greinin er undirskrivað Birgir Mohr, formaður í Sandoyar sýslu javnaðarfelag. Um undirskriftin

einans var Birgir Mohr, so hevði undirritaði onga viðmerking havt, men iskoyti, formaður í Sandoyar sýslu javnaðarfelag, elvir til spurningin: Er tað Birgir Mohr, sum roynir at knýta Sandoyar sýslu javnaðarfelag at sínum

privatu sjónarmiðum, ella er tað veruliga vordíð so, at javnaðarfelagið leggur navn til slikar greinir?

Axel Skoubo
limur í Sandoyar
sýslu javnaðarfelag